

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

رهبر معظم انقلاب :

« مساجد یک محل هر کدام از اینها یک پایگاه قرآنی باشند و با هم ارتباط داشته باشند؛ اینها بروند به میهمانی آنها، آنها بیایند به جلسه‌ی اینها؛ با هم مسابقه بدهند؛ این غیر از این مسابقات رایجی است که اوقاف و دیگران راه می‌اندازند؛ یک چنین کارهایی انجام بگیرد؛ این بهترین مشوق است برای اینکه جوانها و نوجوان‌ها وارد وادی قرآن‌خوانی بشوند؛ ما به این احتیاج داریم. »

۱۴ فروردین ۱۴۰۱

محتوای پیشنهادی برای میهمانی های قرآنی مساجد و

پایگاه های کشور در ماه مبارک رمضان ۱۴۰۲

نسخه اول - روز اول تا دهم ماه مبارک رمضان

شما هم میهمانی نور را در مسجد خود تجربه کنید و دیگر مساجد محل رو به جلسه قرآن خود میهمان کنید...

بندگی

«إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ» حمد / ۵
تنها تو را عبادت میکنیم و تنها از تو کمک می‌جوییم.

پیام‌ها

- ۱- ابتدا باید بندگی خدا کرد، آنگاه از او حاجت خواست. «نَعْبُدُ نَسْتَعِينُ»
- ۲- بندگی، تنها در برابر خداوند رواست نه دیگران. «إِيَّاكَ نَعْبُدُ»
- ۳- گر چه عبادت از ماست، ولی در عبادت کردن نیز نیازمند کمک او هستیم.
- ۴- «إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَ إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ» یعنی نه جبر است و نه تفویض. چون می‌گوییم:
«نَعْبُدُ» پس دارای اختیار هستیم و نه مجبور. و چون می‌گوییم:
«نَسْتَعِينُ» پس نیاز به او داریم و امور به ما تفویض نشده است.
- ۵- شناخت خداوند و صفات او، مقدمه دست‌یابی به توحید و یکتاپرستی است.

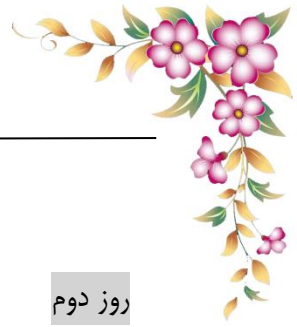
میهمانی نور

«رَبِّ الْعَالَمِينَ، الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ، إِيَّاكَ نَعْبُدُ»
۶- از آداب دعا و پرستش این است که انسان خود را مطرح نکند و خود را در حضور خداوند احساس کند. «إِيَّاكَ نَعْبُدُ...»
۷- توجه به معاد، یکی از انگیزه‌های عبادت است. «مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ إِيَّاكَ نَعْبُدُ»

برکات اجتماعی بندگی

« امروز همین معارف اسلامی، همین حقایق اسلامی، مورد دشمنی شدید دشمنان اسلام است. دشمنی واقعی همین مستکبرین، همین آمریکا که ملاحظه میکنید این جور وحشیانه به فضای اسلامی و محیط اسلامی و مردم مسلمان در زمینه‌های مختلف فرهنگی و اقتصادی و سیاسی و امنیتی و غیره، تهاجم میکنند، با همین حقایق اسلامی است؛ اگر مسلمانها این حقایق اسلامی را کنار بگذارند و به رنگ آنها دریابند و به شکل آنها زندگی بکنند، این دشمنی‌ها برداشته میشود. با این حقایق دشمنند، چون این حقایق اسلامی بر ضدّ منش ظالمانه‌ی آنها است. وقتی شما با تضرّع و خشوع نماز میخوانید، میگویید: إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَ إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ، (۱) در مقابل خدا خضوع و خشوع میکنید و معنایش این است که در مقابل غیر خدا، قدرتهای مادی، خضوع و خشوعی ندارید، تسلیم آنها نمیشوید؛ و همین مایه‌ی دشمنی آنها است و همین مایه‌ی پیروزی و پیشرفت و صلاح و نجات امت اسلامی است. پابندی به مبانی اسلام، پابندی به شریعت اسلام، آن چیزی است که ملت اسلام را نجات خواهد داد. » ۱۳۹۸/۰۴/۱۲ رهبر معظم انقلاب

صبر

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ
بقره . ۱۵۳

ای اهل ایمان از صبر و نماز [برای حل مشکلات خود و پاک ماندن از آلودگی ها و رسیدن به رحمت حق] کمک بخواهید زیرا خدا با صابران است.

پیام ها

- ۱- ایمان اگر همراه با عمل و توکل و صبر و عبادت باشد، کاربرد بیشتری خواهد داشت. الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ
- ۲- نماز اهرم است، بار نیست. « اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَ الصَّلَاةِ »
- ۳- صبر و نماز، وسیله جلب حمایت‌های الهی هستند « اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَ الصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ »
- ۴- اگر چه خداوند با هر کس و در هر جایی حضور دارد؛ « هُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ » « ۵ » « و لکن همراهی خدا با صابران، معنای خاصی دارد و آن

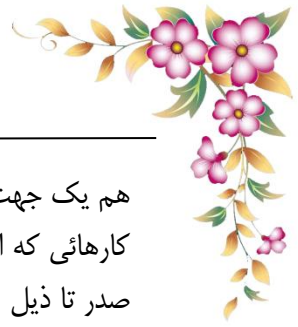

لطف، محبت و یاری رسانی خداوند به صابران است. «إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ»

صبر اجتماعی در کلام رهبر معظم انقلاب

یک نکته‌ای که در اینجا وجود دارد، این است که این سه عرصه (صبر در اطاعت، صبر بر معصیت و صبر بر مصیبت) گاهی در مسائل صرفاً شخصی است، مثل همین مثالهایی که به ذهن می‌آید و همه میدانیم و عرض شد؛ گاهی در مسائل غیر شخصی است؛ مسائل اجتماعی، مسائل عمومی، یا به تعبیر دیگر، مسائلی که سر و کار دارد با سرنوشت یک مجموعه؛ یک امت، یک ملت، یک کشور. فرض بفرمائید آن اطاعتی که انسان باید بر آن پا بفشارد، اطاعتی است که اگر آن را انجام بدهیم یا ندهیم، به سرنوشت یک کشور ارتباط پیدا میکند. فرض بفرمائید اطاعت جهاد فی سبیل الله مثلاً، در دوران دفاع مقدس. رفتن به جبهه یک اطاعت بود دیگر. ایستادگی در امر دفاع از کشور و دفاع از نظام یک امر لازم و یک اطاعت بود. ایستادگی بر دفاع چیزی نبود که فقط مربوط به شخص خود انسان باشد. هر رزمنده‌ای که میرفت، در واقع داشت سرنوشت کشور را با رفتن خود و ایستادگی خود رقم میزد. یک وقت اطاعت این جور است. یا فلان کار بزرگ را که شما نماینده‌ی مجلس یا وزیرید یا مدیرید یا نظامی هستید یا در یک مؤسسه‌ی فرهنگی مشغول کارید - هر کدامی در هر جا که مشغول کار هستید - و اقدام لازمی را باید انجام بدهید، این اقدام، اطاعت است؛ اطاعت خداست؛ خدمت به بندگان است. این یک جهتِ اطاعت به خدا، وظیفه‌ی در نظام اسلامی است. این

هم یک جهت دیگر اطاعت از خدا. مأمورین این دستگاه، این نظام الهی، کارهائی که انجام میدهند، وظائف الهی است که دارند انجام میدهند؛ از صدر تا ذیل. اگر چنانچه از این کار شما خسته شدید - مأمور انتظامی هستید، خسته شدید؛ مأمور اقتصادی هستید، خسته شدید؛ مأمور امنیتی هستید، خسته شدید؛ مأمور سیاسی هستید، خسته شدید - این بی صبری است. این خلاف توصیه‌ی «واستعینوا بالصبر و الصلوة» است. به صبر استعانت کنید و از صبر کمک بگیرید.

یا یک چیزی که معصیت است. معصیتی که تبعه‌ی آن، دنباله‌ی زشت و ناخوشایند آن فقط دامنگیر شخص شما نمیشود «و اتقوا فتنه‌ لا تصیبن الذین ظلموا منکم خاصه» گاهی یک چیزهائی است که انسان یک حرکت خلافی را انجام میدهد، یک حرف نابجائی را میزند، یک اقدام نابجائی را میکند، یک امضای نابجائی را میکند - ما مسئولین و ضعمان این جور است - که تبعاتش دامنگیر یک کشور یا یک جماعتی از کشور یا یک قشر میشود. این شد گناه. اینجا صبر از معصیت، معنای عظیمتری پیدا میکند. این صبر با آن صبری که شما مثلاً در مقابل یک رشوه قرار گرفته‌اید، صبر میکنید و رشوه را نمیگیرید، فرق میکند. این بسیار کار ممدوحی است، بسیار کار بزرگی است؛ اما یک صبر در مقابل یک گناه شخصی است. از این بالاتر، صبر در مقابل گناهی است که این گناه فقط دامن شخص را نمیگیرد، دامن مجموعه را میگیرد. پس صبر از معصیت، چنین میدانی دارد.

صبر بر مصیبت هم همین جور است. مصائب گاهی مصائب شخصی انسان است، گاهی مصائب عمومی است. الان فرض بفرمائید مسئولین

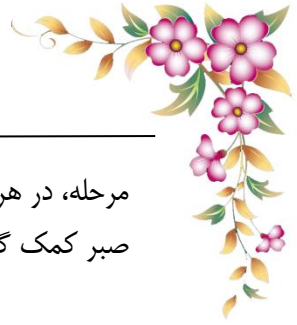
کشور با توطئه‌های گوناگون، با تهمتها، با بدگوئی‌ها، با اهانتها و افتراهای صریح مواجهند؛ می‌بینید دیگر توی این مجموعه‌ی عظیم ارتباطات بین‌المللی و این خبرها و رسانه‌ها و نوشتارها و گفتارها، چقدر حرف زده میشود. علیه اسلام جداگانه؛ یعنی علیه جمهوری اسلامی به خاطر اسلام، علیه جمهوری اسلامی به خاطر انقلاب؛ علیه جمهوری اسلامی به خاطر تک‌تک آرمانهای نامطلوب از نظر استکبار؛ و علیه جمهوری اسلامی به خاطر بعضی از اشخاصی که در جمهوری اسلامی هستند که آنها نمی‌پسندندشان. یعنی علیه جمهوری اسلامی از طرق مختلف، به جهات مختلف این تهاجمات هست. خوب، اینها مصیبت است، صبر کردنش هم آسان نیست. بعضی از سران و مسئولان دنیا که ما آنها را از نزدیک دیده‌ایم و از حالات بعضی‌شان شنیده‌ایم، هستند که اینها گاهی یک زوایه‌ی بسیار بازی پیدا میکنند از اهداف و خط مستقیمی که به خیال خودشان ترسیم کردند؛ فقط به خاطر همین مسائل و ملاحظات بین‌المللی و اهانت‌های بین‌المللی. تحمل اینها برایشان سخت است. پس این هم صبر در مصیبت.

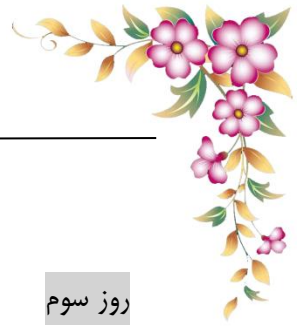
بنابراین صبر را با همه‌ی اهمیتی که دارد در این سه عرصه، یک بار در مسائل شخصی باید ملاحظه کرد - که مهم است و من و شما بیشتر از دیگران باید به آن اهمیت بدهیم - یک بار در عرصه‌ی مسائل اجتماعی و سیاسی و عمومی و ملی و همگانی که آن مخصوص من و شماست؛ یعنی مبتلا به آحاد مردم نیست؛ آنها اینجور چیزهائی ندارند؛ مال ماهاست؛ مال من است، مال شمای دولتی است، مال شمای قضائی است، مال شمای نماینده‌ی مجلس است، مال مسئولین است. در هر دو

میهمانی نور

مرحله، در هر دو سطح بایستی این سه عرصه را مورد نظر قرار داد و از صبر کمک گرفت؛ از صبر استعانت کرد .

مکر خدا

وَمَكْرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ (آل عمران / ۵۴)
و [کافران از بنی اسرائیل درباره عیسی و آیینش] نیرنگ زدند، و خدا هم
جزای نیرنگشان را داد؛ و خدا بهترین جزا دهنده نیرنگ زندگان است.

توجه

امام رضا علیه السلام فرمود: مراد از مکر خدا، کیفیر مکر است و گرنه او
اهل مکر نیست. عبون اخبارالرضا، ج ۱، ص ۱۲۶.

پیام ها

- ۱- خداوند، پشتیبان اولیای خویش است. «وَمَكْرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ»
- ۲- تدبیر و حرکت انسان، مقدمه‌ی قهر یا لطف خداوند است. «وَمَكْرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ»

میهمانی نور

۳- کیف‌های الهی، با جرم بشر تناسب و سنخیت دارد. «وَمَكْرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ»

۴- اراده و تدبیر خدا، بالاتر از هر تلاش، حرکت و تدبیر است. «وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمَاكِرِينَ»

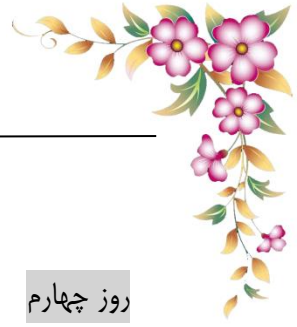
انقلاب و مکر دشمنان

جوانان ما، آحاد ملت ما به ارزیابی کاری که در این سی و چند سال کرده‌اند، پردازند؛ ببینند پیشرفتهای خودشان را؛ ببینند تلاش موفق خودشان را؛ ببینند کم‌کهای الهی را؛ ببینند ضعف مکر دشمنان را؛ که «و مکروا و مکر الله و الله خیر الماکرین» (۱) این شد یک دستورالعمل کلی برای ما که ببینیم راه آینده‌مان را چگونه باید انتخاب کنیم. شما در نیروی هوایی با همین نگاه، با همین جهت‌گیری حرکت کنید؛ پیش بروید. بخش‌های مختلف کشور، آحاد ملت، مسئولان کشور با این نگاه حرکت بکنند.

البته دشمن اذیت میکند، آزار میکند، اما جز اذیت و آزار کاری از او بر نمی‌آید. عرض کردم چند روز قبل از این، خدای متعال می‌فرماید: «لَنْ يَضُرَّكُمْ اِلَّا اِذًى» (۲) کار آنها این است که به شما آزار برسانند، اما نمیتوانند جلوی شما را سد کنند، نمیتوانند راه شما را ببندند.

۱۳۹۱/۱۱/۱۹ رهبر معظم انقلاب

رفاقت

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِّنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ
قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ
إِن كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ (آل عمران / ۱۱۸)

ای اهل ایمان! از غیر خودتان برای خود محرم راز نگیرید؛ آنان از هیچ توطئه و فسادى درباره شما کوتاهی نمی کنند؛ شدت گرفتاری و رنج و زیان شما را دوست دارند؛ تحقیقاً دشمنی [با اسلام و مسلمانان] از لبلبای سخنانشان پدیدار است و آنچه سینه هایشان [از کینه و نفرت] پنهان می دارد بزرگ تر است. ما نشانه ها [ی دشمنی و کینه آنان] را اگر می اندیشید برای شما روشن ساختیم.

پیام ها

- ۱- بیگانگان را محرم اسرار خویش قرار ندهیم. «لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ» وجود مستشاران خارجی در کشورهای اسلامی، ممنوع است.
- ۲- رازداری، یک وظیفه‌ی قطعی است. «لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ»
- ۳- هر مسلمانی هم که مصداق «دُونِكُمْ» باشد، نباید محرم اسرار قرار گیرد، زیرا در میان مسلمانان نیز افراد فتنه‌جو و جاسوس، کم نیستند. «لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ...»
- ۴- ملاک دوستی و روابط صمیمانه‌ی مسلمانان با سایر جوامع باید ایمان باشد.

«لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ»

- ۵- دشمن در ضربه زدن به فکر و اندیشه کوتاهی نمی‌کند. «لَا يَأْلُوْنَكُمْ خَبَالًا»

۶- دشمنان با شگردهای گوناگون با ما برخورد می‌کنند: ۱. فساد. «لَا يَأْلُوْنَكُمْ خَبَالًا» ۲. فشار. «وَدَّوْا مَا عَنْتُمْ» ۳. نفاق. «مَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ»

- ۷- دشمنان خود را بشناسید و هشیار باشید، آنان ذره‌ای در توطئه و فتنه علیه شما کوتاهی نمی‌کنند. «لَا يَأْلُوْنَكُمْ خَبَالًا وَدَّوْا مَا عَنْتُمْ»

۸- اوامر و نواهی الهی، دلیل و فلسفه دارد. اگر شما را از روابط صمیمانه با دشمنان نهی می‌کند، به خاطر آن است که آنان در توطئه علیه شما کوتاهی نمی‌کنند. «لَا تَتَّخِذُوا ... لَا يَأْلُوْنَكُمْ»

- ۹- از کوزه همان برون تراود که در اوست. از دشمن انتظاری جز بغض و کینه‌نیست. «قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ»

میهمانی نور

۱۰- دشمنان خود را از تبلیغات آنان بشناسید. «قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ»

۱۱- روابط صمیمی با دشمن توطئه‌گر، نشانه‌ی بی‌عقلی است. برخورد صمیمانه، با افراد بی‌صفا، کم‌عقلی است. «مَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ ... إِنَّ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ»

۱۲- خداوند به درون همه آگاه است و نقشه‌های دشمنان اسلام را افشا می‌کند.

«وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ»

۱۳- دشمنان شما منافق هستند، ظاهر و باطنشان یکی نیست. «مَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ»

۱۴- خداوند با معرفی روحیات دشمن، با شما اتمام حجت کرده است. «قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ»

۱۵- مؤمن بودن مسأله‌ای است و عاقل بودن مسأله دیگر، لذا در این آیه خداوند به مؤمنان می‌فرماید: کفار را محرم اسرار خود قرار ندهید، اگر عقل دارید. «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ... إِنَّ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ»

کینه قلبی دشمنان از گفتارهایشان بیشتر است

توصیه به مسئولین کشور هم این است که دشمن را درست بشناسند، فریب خدعه‌ی دشمن را نخورند. دشمن از طرق مختلف وارد میشود؛ گاهی دندان نشان میدهد، گاهی مشت نشان میدهد، گاهی هم لبخند نشان میدهد؛ همه‌ی اینها به یک معنا است. لبخند دشمن هم مثل همان دندان نشان دادن دشمن است، فرقی نمیکند، دشمنی است: قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَ مَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ؛ (۱) آنچه در دل‌های نجس

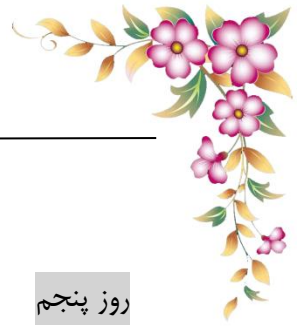

میهمانی نور

و سرشار از بغض و کینه‌ی آنها وجود دارد از اسلام و مسلمین و بخصوص جمهوری اسلامی، خیلی بیشتر از آن چیزی است که در حرفهایشان ظاهر میشود. فریب دشمن را نخورند، خدعه‌ی دشمن را قبول نکنند. امروز شما ملاحظه میکنید که غربی‌ها به معنای واقعی کلمه دارند خدعه میکنند. حالا کار آمریکا که دیگر از خدعه گذشته و کاملاً آشکار و شمشیرازرو[بسته] است، [اما] اروپایی‌ها هم دارند همین جور با خدعه عمل میکنند. من نمیگویم چه کار کنند؛ دولتی‌ها بنشینند فکر کنند، [منتها] مواظب باشند مخدوع نشوند، مواظب باشند فریب نخورند، از دشمن رودست نخورند، به امید اینکه بتوانیم یک کاری بکنیم، خودشان را و ملت را دچار مشکل نکنند؛ هم فریب نخورند، هم از دشمن وحشت نکنند؛ بدانند که دست خدا بالای دستها است و خدای متعال طرفدار و پشتیبان ملتی است که دین او را نصرت میکنند و یاری میکنند و این ملت بحمدالله این کار را انجام خواهد داد. ۱۳۹۷/۱۱/۲۹

رهبر معظم انقلاب

نیکی و احسان

وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ
السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا

نساء ۳۶

و خدا را بپرستید، و چیزی را شریک او قرار ندهید، و به پدر و مادر و
خویشاوندان و یتیمان و مستمندان و همسایه نزدیک و همسایه دور و
همنشینان و همراهان و در راه ماندگان و بردگان نیکی کنید؛ یقیناً خدا
کسی را که متکبر و خودستاست، دوست ندارد.

پیام ها

- ۱- تنها عبادت خدا کافی نیست، دوری از هرگونه شرک و ریا لازم است.
وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا...
- ۲- نیکی به پدر و مادر، در کنار بندگی خدا و توحید مطرح است. وَأَعْبُدُوا
اللَّهَ ... وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا

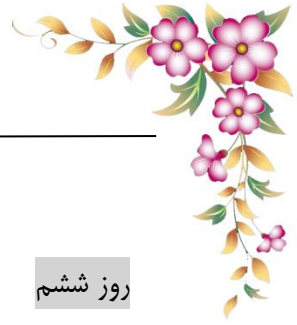

- ۳- خداپرست واقعی باید نسبت به بستگان، محرومان و همسایگان خود، متعهد و مسئول باشد. اَعْبُدُوا اللَّهَ... بِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
- ۴- همسایگان دور نیز بر انسان حق دارند. «الْجَارِ الْجُنُبِ»
- ۵- در احسان کردن به اولویّت‌ها توجه کنید. نام والدین قبل از بستگان و نام آنان قبل از یتیمان آمده است.
- ۶- بی‌توجهی به والدین و بستگان و یتیمان و محرومان جامعه، نشانه تکبر و فخر فروشی است. «إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا»
- ۷- احسان، باید همراه با تواضع باشد. در ابتدای آیه سفارش به احسان شد و در پایان از تکبر نهی شد «لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا»

لزوم توجه ویژه به مسئله ایتام در اجتماع

من بخصوص می‌خواهم به سازمان بهزیستی، درباره‌ی ایتام تأکید کنم. این سازمان باید به یتیمانی که در اختیار و سپرده شده به سازمانند، به صورت مضاعف رسیدگی کند. مبدا در نظام اسلامی، یتیمی مورد اهمال و ضیاع واقع شود! قرآن هم در چند جا یتیم را مورد تأکید قرار داده است (۱) و این به خاطر خصوصیتی است که در یتیم وجود دارد. مسأله‌ی یتیم، مسأله‌ی انسانی بسیار مهمی است. البته دنیا تاکنون نتوانسته است مسأله‌ی یتیم را حل کند. امروز در دنیا مسأله‌ی ایتام، مسأله‌ای لاینحل است؛ اما اسلام در خصوص ایتام، دستوراتی دارد که اگر به آنها عمل شود، این مسأله، حل خواهد شد. لذاست که من نسبت به مسأله‌ی ایتام تأکید می‌کنم و امیدواریم که خداوند همه‌ی شما را در راه امداد به آنها موفق بدارد. ۱۳۷۳/۴/۲۹ رهبر معظم انقلاب

مهمترین رسالت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ
وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ٦٧ مائده

ای پیغمبر، آنچه از خدا بر تو نازل شد (به خلق) برسان که اگر نرسانی
تبلیغ رسالت و اداء وظیفه نکرده‌ای، و خدا تو را از (شر) مردمان محفوظ
خواهد داشت، (و دل قوی دار که) خدا کافران را (به هیچ راه موفقیتی)
راهنمایی نخواهد کرد.

نکته:

این آیه مربوط به جانشینی حضرت علی علیه السلام و نصب او به ولایت
در غدیر خم به هنگام برگشت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله از سفر
حج در سال دهم هجری است. جالب اینکه این آیه در میان دو آیه‌ای
قرار گرفته که مربوط به اقامه‌ی کتاب آسمانی است و شاید اشاره به این
باشد که میان رهبر معصوم و اقامه‌ی کتاب آسمانی، پیوند محکمی برقرار
است. آری، امام است که می‌تواند کتاب آسمانی را به پا دارد و این کتاب
خداست که می‌تواند امام واقعی را معرفی کند.

میهمانی نور

همه‌ی مفسران شیعه به اتکای روایات اهل بیت علیهم السلام و نیز بعضی از مفسران اهل سنت به عنوان یکی از مصداق، آیه را مربوط به نصب حضرت علی علیه السلام در غدیر خم به ولایت و امامت دانسته‌اند.

پیام‌ها

۱- نوع خطاب، باید با نوع هدف، هماهنگ باشد. چون هدف، رسالت و پیام رسانی است، خطاب هم «یا أَيُّهَا الرَّسُولُ» است.

۲- انتخاب رهبر اسلامی (امام معصوم) باید از سوی خداوند باشد. «بَلِّغْ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ»

۳- گاهی ابلاغ پیام الهی باید در حضور مردم و در مراسم عمومی و با بیعت گرفتن همراه باشد، ابلاغ ولایت با سخن گفتن تنها کافی نیست؛ بلکه باید با عمل همراه باشد. «وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ» به جای «ان لم تبليغ»

۴- احکام و پیام‌های الهی، همه در یک سطح نیست. گاهی کتمان یک حقیقت، با کتمان تمام حقایق برابر است. «وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ»

۵- اگر رهبری صحیح نباشد، مکتب نابود و امت گمراه می‌شود. «فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ»

۶- رکن اصلی اسلام، امامت و حکومت است. «وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ»

۷- انکار ولایت، نوعی کفر است. «إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ»

۸- عنصر زمان و مکان، دو اصل مهم در تبلیغ است. (با توجه به این که این آیه در هجدهم ذی‌الحجه و در محل جدا شدن کاروان‌های حج نازل شد)

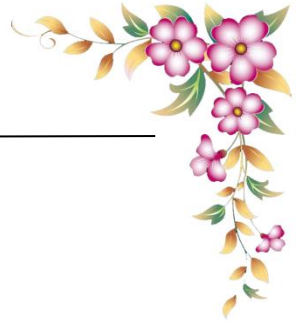

وجود روح حقیقی اسلام در واقعه‌ی غدیر

اگرچه ارتباط قلبی ما شیعیان با واقعه‌ی غدیر، ارتباط مستحکم و برجسته‌ای در دنیای اسلام است، ولی حقیقت این است که مسأله‌ی غدیر در محتوا و روح حقیقی خود فقط متعلق به شیعیان نیست بلکه به همه‌ی دنیای اسلام تعلق دارد. چون حادثه‌ی غدیر برخاسته از روح و مضمون حقیقی اسلام است. این که خدای متعال به پیغمبر اکرم - با آن همه مجاهدتها - حدود هفتاد روز قبل از وفاتش بفرماید که «یا ایها الرسول بلغ ما انزل الیک من ربک و ان لم تفعل فما بلغت رسالته» (۱)، آنچه را که به تو دستور دادیم، به مردم برسان و اگر نرسانی، رسالت خود را انجام نداده‌ای، نشاندهنده‌ی این است که روح و مضمون حقیقی اسلام در واقعه‌ی غدیر وجود دارد. ۱۳۸۱/۱۲/۱ رهبر معظم انقلاب

روز هفتم

اطاعت اجتماعی!

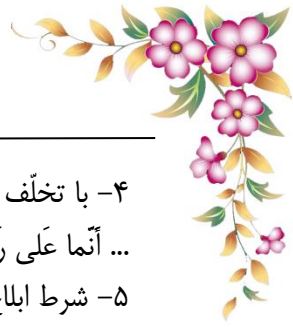
وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا ۚ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَىٰ
رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ (المائدة / ۹۲)

اطاعت خدا و اطاعت پیامبر کنید! و (از مخالفت فرمان او) بترسید! و اگر روی برگردانید، (مستحق مجازات خواهید بود؛ و) بدانید بر پیامبر ما، جز ابلاغ آشکار، چیز دیگری نیست (و این وظیفه را در برابر شما، انجام داده است).

پیام ها

- ۱- فرمان‌های حکومتی رسول خدا صلی الله علیه و آله همانند فرمان‌های الهی، اطاعتش واجب است. «اطِيعُوا اللَّهَ وَ اطِيعُوا الرَّسُولَ» (تکرار کلمه‌ی «اطِيعُوا»، نشانه‌ی دو نوع دستور می‌باشد؛ دستورات ثابت الهی و دستورات حکومتی پیامبر صلی الله علیه و آله)
- ۲- از خطر سرپیچی فرمان خدا و رسول بترسیم. «وَ احْذَرُوا»
- ۳- انسان در انتخاب راه، آزاد است. «فَإِن تَوَلَّيْتُمْ»

میهمانی نور

- ۴- با تخلف و روی گردانی، به کسی جز خود لطمه نمی‌زنیم. فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ ... أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ
- ۵- شرط ابلاغ احکام الهی پذیرش مردم نیست، ما باید اتمام حجت کنیم. فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ ... عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ
- ۶- وظیفه‌ی پیامبر، تنها ابلاغ رسالت است، نه اجبار و تحمیل. «أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ»

اطاعت جمعی مردم از خداوند، لازمه تحقق جامعه اسلامی

اساس نظام اسلامی بر اطاعت از خداوند است؛ این آن مایز اصلی است؛ «اطيعوا الله و اطيعوا الرسول»، (۱) «ان كنتم تحبون الله فاتبعوني يحببكم الله». (۲) بنابراین اساس نظام اسلامی، اطاعت از خدای متعال است.

اطاعت از خدای متعال، چند مرتبه دارد، چند مرحله دارد: یک اطاعت، اطاعت موردی است. در مواردی خدای متعال میفرماید که این عمل را انجام دهید - ولو این مسئله، مسئله‌ی شخصی است - مثلاً نماز بخوانید، یا فرض کنید که صوم و زکات و بقیه‌ی امور. این یک جور اطاعت است که انسان امر الهی را اطاعت میکند، نهی الهی را اطاعت میکند. از این مهمتر، اطاعت خطی است. یعنی روش و راه و نقشه‌ای که خدای متعال برای زندگی معین میکند؛ این را یک مجموعه‌ای از مردم اطاعت کنند تا این نقشه تحقق پیدا کند. این نقشه با اعمال فردی حاصل نمیشود؛ این یک حالت دیگری است، یک مسئله‌ی دیگری است، مسئله‌ی بالاتری است؛ یک کار جمعی نیاز دارد تا اینکه نقشه‌ی الهی، هندسه‌ی الهی در

وضع جامعه‌ی اسلامی تحقق پیدا کند. فرض بفرمائید که در مکه مسلمانها اعمال خودشان را انجام میدادند؛ اما جامعه‌ی اسلامی در مکه با جامعه‌ی اسلامی در مدینه که حکومت اسلامی در آن تشکیل شد، متفاوت است. یک کار جدید، یک حرکتِ فراتر از حرکات فردی به وجود آمد و لازم است؛ که اگر این تحقق پیدا کرد، آن وقت «لأكلوا من فوقهم و من تحت ارجلهم»؛ (۳) زندگی، زندگی خوبی خواهد شد؛ زندگی سعادت‌مندان‌ای خواهد شد؛ آثار و برکات و نتایج مطلوبی که بر اطاعت امر الهی مترتب است، بر زندگی مترتب خواهد شد.

نظام اسلامی به انسانها سعادت میدهد. نظام اسلامی هم یعنی آن نظامی که مبنی بر هندسه‌ی الهی است برای جامعه؛ مبنی بر نقشه‌ی خداست در جامعه. اگر این نقشه تحقق پیدا کرد، خیلی از تخلفات فردی و شخصی و جزئی قابل اغماض خواهد بود. روایت معروفی است که نقل حدیث قدسی را میکند: «لأَعْذِنُ كُلَّ رَعِيَّةٍ اطاعت اماما جائرا لیس من اللّٰه و لو كانت الرّعیة فی اعمالها برّة تقيّة». نقطه‌ی مقابلش: «و لأعفون عن كل رعيّة اطاعت اماما عادلا من اللّٰه و ان كانت الرّعیة فی اعمالها ظالمة مسیئة» (۴). یعنی کار فردی و تخلف فردی در یک نظام عظیم اجتماعی که حرکت عمومی به یک سمت درستی است، قابل اغماض است؛ یا شاید به تعبیر دقیق‌تر، قابل اصلاح است؛ بالاخره میتواند این جامعه را، این افراد را به سرمنزل مقصود برساند؛ برخلاف اینکه اگر چنانچه نه، اعمال فردی درست بود، اما روابط اجتماعی، نظامات اجتماعی، نظامات غلطی بود، نظامات جائری بود، نظامات از ناحیه‌ی خدا نبود، از ناحیه‌ی شیطان بود، از ناحیه‌ی نفس بود، اعمال فردی نمیتواند این جامعه را بالاخره به سرمنزل مقصود برساند؛ آن چیزی که مطلوب

شرایع الهی است از سعادت انسان، آن را نمیتواند برایشان به وجود بیاورد. بنابراین مسئله‌ی اطاعت کلان و اینکه انسان خط الهی را جستجو کند و بیابد و آن را دنبال کند، بسیار اهمیت پیدا میکند. نظام اسلامی بر اساس توحید است. پایه‌ی اصلی، توحید است. ۱۳۸۸/۱۲/۶ رهبر معظم انقلاب

دنیا محوری

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (الأعراف / ۳۲)

بگو: «چه کسی زینتهای الهی را که برای بندگان خود آفریده، و روزیهای پاکیزه را حرام کرده است؟!» بگو: «اینها در زندگی دنیا، برای کسانی است که ایمان آورده‌اند؛ (اگر چه دیگران نیز با آنها مشارکت دارند؛ ولی) در قیامت، خالص (برای مؤمنان) خواهد بود.» این گونه آیات (خود) را برای کسانی که آگاهند، شرح می‌دهیم!

پیام‌ها

- ۱- پیامبر، مسئول مبارزه با بدعت‌ها است. «قُلْ مَنْ حَرَّمَ»
- ۲- اسلام، با زهد نابجا و ریاضت نامشروع و رهبانیت، مخالف است. «قُلْ مَنْ حَرَّمَ»
- ۳- اصل در بهره‌گیری از زینت‌ها و طیبیات، مباح بودن است، مگر دلیلی خاص بر حرمت آنها باشد. «مَنْ حَرَّمَ»

میهمانی نور

- ۴- استفاده‌ی مناسب از زینت و ترغیب مردم به آن، ارزشمند است. «زینةَ الله» زیرا زینت به خدا نسبت داده شده است.
- ۵- راه رسیدن به خدا، ترک امور حلال و طیب نیست، بلکه استفاده‌ی بجا و رعایت قسط و عدل است. قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ...
- ۶- اسلام، هماهنگ با فطرت و آیین اعتدال است، به نیازهای طبیعی پاسخ مثبت می‌دهد، آنچه را مفید است حلال می‌شمرد و از آنچه ضرر دارد نهی می‌کند. مَنْ حَرَّمَ ... أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ
- ۷- زینت، همچون غذا، مورد نیاز انسان است. (زینت در کنار خوارکی‌ها مطرح شده است) زینةَ الله ... وَ الطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ
- ۸- هدف اصلی از آفریدن نعمت‌ها، استفاده بردن و برخورداری مؤمنان از آنهاست، گرچه کافران نیز بهره‌می‌برند «قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا» البته در جای دیگر می‌فرماید: «إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا» هرآنچه روی زمین است، زینت آن قرار دادیم تا آنان را بیازماییم که کدام یک بهتر عمل می‌کنند.
- ۹- در بهره‌برداری از نعمت‌های دنیوی، مؤمن و کافر یکسانند، ولی کامیابی قیامت مخصوص مؤمنان است. «لِلَّذِينَ آمَنُوا خَالصَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»
- ۱۰- علم و عالم، جایگاه ویژه‌ای نزد خدا دارند. «كَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ»

زهّد واقعی با بهره مندی از دنیا منافاتی ندارد

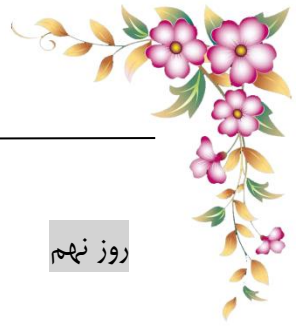

میهمانی نور

اسلام در این نگاه به انسان به عنوان یک فرد، توصیه میکنند زهد بورزد. زهد یعنی دلباخته و دلبرسته‌ی دنیا نشود؛ اما در عین اینکه توصیه به زهد میکنند، قطع رابطه‌ی با دنیا و کنار گذاشتن دنیا را ممنوع می‌شمارند. دنیا چیست؟ دنیا همین طبیعت، همین بدن ما، زندگی ما، جامعه‌ی ما، سیاست ما، اقتصاد ما، روابط اجتماعی ما، فرزند ما، ثروت ما، خانه‌ی ما است. دلبرستگی به این دنیا، دلباخته شدن به این نمونه‌ها، در این خطاب فردی، کار مذمومی است. دلباخته نباید شد. این دلباخته نشدن، دلبرسته نشدن، اسمش زهد است؛ اما اینها را رها هم نباید کرد. کسی از متاع دنیا، زینت دنیا، از نعمتهای الهی در دنیا رو برگرداند، این هم ممنوع است. « قل من حرم زینة الله التي اخرج لعباده والطيبات من الرزق قل هي للذين امنوا» (۱)؛ یعنی کسی حق ندارد که از دنیا اعراض کند.

رهبر معظم انقلاب ۱۳۸۶/۲/۲۵

خدا محوری

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ. (الأنفال / ۱۷)

این شما نبودید که آنها را کشتید؛ بلکه خداوند آنها را کشت! و این تو نبودی (ای پیامبر که خاک و سنگ به صورت آنها) انداختی؛ بلکه خدا انداخت! و خدا می‌خواست مؤمنان را به این وسیله امتحان خوبی کند؛ خداوند شنوا و داناست.

پیام‌ها

- ۱- پیروزی در جنگ موجب غرور و عجب شما نشود، خداوند و امدادهای او را فراموش نکنید. فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَ لَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ ...
- ۲- انسان در افعال خود، نه مستقل از اراده‌ی خداوند است و نه مجبور. کارها، از آن جهت که با اختیار از انسان سر می‌زند، به او نسبت داده می‌شود، ولی چون نیرو و تأثیر از خداست، به خدا نسبت داده می‌شود. مَا رَمَيْتَ ... وَ لَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ

میهمانی نور

۳- وجود پیامبر و رهبر، نقش بسزایی در جلب امدادهای غیبی خداوند دارد.

وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ ...

۴- جنگ و جهاد، از وسایل آزمایش الهی است تا مؤمنان واقعی از افراد سست ایمان و یا بی‌ایمان شناخته شوند. «بَلَاءٌ حَسَنًا»

۵- امداد الهی و پیروزی مؤمنان و شکست دشمنان اتّفاقی و بی‌حساب نیست، بلکه از روی علم و آگاهی خداوند است. «إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ»

امام خمینی همه تحولات ملت را از خدا میدانست

نکته‌ی مهم این است امام بزرگوار که این همه تحولات را به وجود آورد و به معنای واقعی کلمه امام تحوّل بود، اما اینها را از خدا میدانست؛ امام اینها را به خودش نسبت نمیداد، اینها را از خدا میدانست. همین تحوّل روحی را که در جوانها به وجود آمده بود - که در همین صحیفه‌ی امام منتشر شده - ملاحظه کنید، [ایشان] مکرّر در بیاناتشان به آن توجّه میکنند و اظهار تعجب میکنند، برای ایشان اعجاب‌آور است؛ خود امام این کار را کرده بود، دست خود او در این کار بود اما آن را از خدا میدانست؛ واقعه‌ش هم همین است که از خدا است؛ لا حول و لا قوه الا بالله العلیّ العظیم، همه چیز و هر حول و قوه‌ای از خدا است. و امام واقعاً این [آیه‌ی] «مَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ» (۱) را به معنای واقعی کلمه معتقد بود. ایشان به این حرکت جوانها و تحوّل جوانها خیلی اهتمام می‌ورزید، خیلی معجب به این حادثه بود. یک جا ایشان می‌گویند که تحوّل که در

میهمانی نور

روحیه‌ی جوانها وارد شده و واقع شده است، از غلبه‌ی بر رژیم طاغوت بالاتر است؛ چون غلبه‌ی بر رژیم طاغوت، غلبه‌ی بر طاغوت بود، این تحوُّلی که در جوانها به وجود آمده غلبه‌ی بر شیطان است و شیطان از طاغوت بالاتر است؛ یعنی ایشان این جوری به این قضیه نگاه میکردند و معجب به این معنا بودند. ۱۳۹۹/۳/۱۴ رهبر معظم انقلاب

عبادت و سیاست!

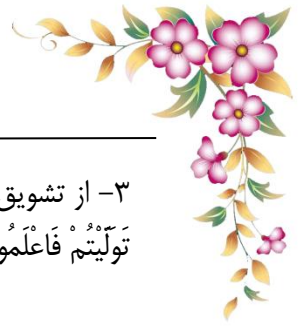
وَأَذَانٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ (التوبة / ۳)

و این، اعلامی است از ناحیه خدا و پیامبرش به (عموم) مردم در روز حج اکبر [= روز عید قربان] که: خداوند و پیامبرش از مشرکان بیزارند! با این حال، اگر توبه کنید، برای شما بهتر است! و اگر سرپیچی نمایید، بدانید شما نمی‌توانید خدا را ناتوان سازید (و از قلمرو قدرتش خارج شوید)! و کافران را به مجازات دردناک بشارت ده!

پیام ها

- ۱- برای جلوگیری از مظلوم‌نمایی دشمن و تبلیغ علیه شما، مردم را در جریان بگذارید. أَذَانٌ ... إِلَى النَّاسِ
- ۲- در تبلیغ، از عنصر زمان و مکان غفلت نکنید. «يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ»

۳- از تشویق و تهدید، هر دو استفاده کنید. فَإِنْ تُبْتِمُ ... خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا

کار سیاسی عین کار دینی و عبادت است

از جمله‌ی خطاهای بزرگی که همیشه می‌شنفتیم، حالا هم گاهی از بعضی از زبانهای بی‌مبالات نسبت به حقایق اسلامی صادر میشود این است که «حج را سیاسی نکنید»؛ یعنی چه سیاسی نکنید؟ آنچه ما در حج لازم داریم از امور سیاسی، عین تعالیم اسلام است؛ ایجاد وحدت یک امر سیاسی است، این امر اسلام است، این عبادت است؛ وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا. ما اگر در حج از ملت فلسطین یا مظلومین دنیای اسلام مثل مظلومین یمن و دیگران دفاع میکنیم و حمایت میکنیم، این البته یک کار سیاسی است اما سیاستی است عین تعالیم اسلامی؛ دفاع از مظلوم خودش یک فریضه است، یک واجب است؛ این [واجب] اتفاق می‌افتد. یا براءت از مشرکین؛ اگر چنانچه روی مسئله‌ی براءت تکیه میکنیم و اصرار می‌ورزیم و آن را انجام میدهیم - که باید به بهترین وجهی ان شاء الله همه‌ساله انجام بگیرد- این به خاطر این است که یک فریضه‌ی اسلامی است؛ أَنْ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ؛ مؤمنین هم «بَرَاءً» از مشرکینند؛ إنا برأؤا منكم و مما تعبُدون من دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ؛ همه‌ی اینها مال دین است. بله، سیاست است، در عمل حج کار سیاسی هست، اما این کار سیاسی عیناً همان تکلیف دینی است، عیناً همان عبادت است؛ ببینید که اینها جزو نکات مهمی است. بله، اینکه بیابند منع کنند از این حرکات سیاسی این جور، آن هم یک عمل سیاسی است، منتها

سیاست غیر دینی، سیاست ضدّ دینی؛ اینکه بگویند در حج حق ندارید به آمریکا بگویید بالای چشمت ابرو است، این [هم] یک حرکت سیاسی است، منتها حرکت سیاسی شیطانی است، حرکت سیاسی غیر اسلامی است. اما اینکه شما آنجا ابراز براءت کنید از هر مشرکی، از هر ضدّ اسلامی، این هم حرکت سیاسی است، منتها سیاستی که عین دین است؛ این سیاست دینی است. اینها نکاتی است که باید ما در مورد حج بدانیم. ۱۳۹۸/۴/۱۲ رهبر معظم انقلاب

